

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 Mal 094841 21 GŽ

Novi Travnik, 15.09.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Alme Islamović, kao predsjednice vijeća, Nijaza Krnjić i Davor Kelava, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A. K., vlasnik O.R. „B.“ B., zastupan po punomoćnicima Esmi Husejnbegović i Safetu Rustempašić, advokatima iz Zajedničke advokatske kancelarije iz Bugojna, protiv tuženog D. M. iz B. ul. ..., radi duga, vrijednost spora 560,73 KM, odlučujući o žalbama parničnih stranaka izjavljenim protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 I 094841 20 Mal od 13.01.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 15.09.2021. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Preinačava se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 I 094841 20 Mal od 13.01.2021. godine u dijelu odluke o zakonskoj zateznoj kamati, tako da se obavezuje tuženik da tužitelju na ime duga po osnovu isporuke toplotne energije isplati iznos od 517,85 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana dospijeca svakog pojedinačnog iznosa i to:

- Za mjesec oktobar 2018. godine na ime razlike neplaćenog računa iznos od 22,66 KM od 15.11.2018. godine do dana isplate
- Za mjesec novembar 2018. godine na ime razlike neplaćenog računa iznos od 21,09 KM od 15.12.2018. godine do dana isplate
- Za mjesec decembar 2018. godine na ime razlike neplaćenog računa iznos od 21,09 KM od 15.01.2019. godine do dana isplate
- Za mjesec mart 2019. godine na ime razlike neplaćenog računa iznos od 51,09 KM od 15.04.2019. godine do dana isplate
- Za mjesec april 2019. godine na iznos od 101,09 KM od 15.05.2019.godine do dana isplate
- Za mjesec maj 2019. godine na iznos od 101,09 KM od 15.06.2019.godine do dana isplate
- Za mjesec juni 2019. godine na iznos od 101,09 KM od 15.07.2019.godine do dana isplate
- Za mjesec juli 2019. godine na iznos od 101,09 KM od 15.08.2019.godine do dana isplate, dok se u ostalom dijelu presuda potvrđuje i žalbe odbijaju kao neosnovane.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda odlučene je slijedeće:

„Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime duga po osnovu isporuke toplotne energije isplati iznos od 517,85 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana dospeljeća svakog pojedinačnog iznosa i to:

- Za mjesec oktobar 2018. godine na ime razlike neplaćenog računa iznos od 22,66 KM od 09.11.2018. godine do dana isplate
- Za mjesec novembar 2018. godine na ime razlike neplaćenog računa iznos od 21,09 KM od 09.12.2018. godine do dana isplate
- Za mjesec decembar 2018. godine na ime razlike neplaćenog računa iznos od 21,09 KM od 09.01.2019. godine do dana isplate
- Za mjesec mart 2019. godine na ime razlike neplaćenog računa iznos od 51,09 KM od 09.04.2019. godine do dana isplate
- Za mjesec april 2019. godine na iznos od 101,09 KM od 09.05.2019. godine do dana isplate
- Za mjesec maj 2019. godine na iznos od 101,09 KM od 09.06.2019. godine do dana isplate
- Za mjesec juni 2019. godine na iznos od 101,09 KM od 09.07.2019. godine do dana isplate
- Za mjesec juli 2019. godine na iznos od 101,09 KM od 09.08.2019. godine do dana isplate

kao i da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 820,00 KM, sve u roku od 15 dana.

Odbija se tužitelj sa viškom tužbenog zahtjeva preko dosuđenog iznosa u visini od 40,44 KM i to za mjesec januar 2019. godine u visini od 20,22 KM i za mjesec februar 2019. godine u iznosu od 20,22 KM sa zakonskom zateznom kamatom, kao neosnovanim.“

Protiv navedene presude žalbe su blagovremeno izjave parnične stranke. Tužitelj je izjavi žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede odredaba parničnog postupka. Ožalbenu presudu tužitelj pobija u odbijajućem dijelu. Ožalbena presuda je u odbijajućem dijelu neodrživa. U žalbi se navodi da je nesporno među parničnim strankama da usluga za januar i februar 2019. godine nije bila zadovoljavajuća zbog čega je tužitelj umanjivao račune svim korisnicima kao i tuženom, ali je račun tuženog ispostavljen i isti je umanjen a tuženik nije platio sporne račune. Na kraju žalbe se predlaže da sud istu usvoji, prvostepenu presudu preinači na način da u cijelosti udovolji postavljenom tužbenom zahtjevu.

Tuženik je izjavio žalbu zbog pogrešne primjene ZPP-a i pogrešne primjene materijalnog prava, ožalbena presuda se pobija u dijelu gdje je sud usvoji tužbeni zahtjev tužitelja kao osnovan. U žalbi se ističe da sud nije cijenio sve dokaze pojedinačno i zajedno, te je na osnovu izvedenih dokaza izveden pogrešan zaključak. Nije dokazan stvarni dug, niti visina duga od strane tužitelja. Tužitelj nije dokazao ni da je registrovan za obavljanje usluga grijanja, kao ni da je sa tuženim potpisao ugovor. Oспорava se odluka o

zakonskoj zateznoj kamati i od dana dospijea svakog duga pojedinačno za svaki mjesec teče zakonska zatezna kamata jer iz dokaza to jest računa se vidi da je datum dospijea duga 15-tog u mjesecu, a tužitelj neosnovano kamatu potražuje od 09-tog u mjesecu za prethodni mjesec. Na kraju žalbe se predlaže da Kantonalni sud u Novom Travniku istu usvoji, preinači prvostepenu presudu u dijelu gdje je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja i to na način da u cijelosti isti odbije i obaveže tužitelja na naknadu troškova parničnog postupka u skladu sa ispostavljenim troškovnikom, uvećan za nakanu troškova sastava žalbe u iznosu od 300,00 KM, kao i troškova sudske takse na žalbu po odluci suda.

U blagovremenom odgovoru tužitelja na žalbu tuženika se predlaže da se ista odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

U blagovremenom odgovoru tuženika na žalbu tužitelja se ističe da je žalba u cijelosti neosnovana, pa se predlaže da se kao takva odbije.

Nakon što je drugostepeni sud ispitao pobijanu presudu u granicama razloga iznesenih u žalbama i po službenoj dužnosti shodno članu 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), donio je odluku kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Žalba tuženika je djelimično osnovana, a žalba tužitelja je neosnovana.

Iz spisa, osporene presude, pa i žalbi, proizilazi da su parnične stranke pred sudom u skladu sa članom 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, a koji su decidno navedeni u obrazloženju presude.

Cijeneći izvedene dokaze slobodnom ocjenom u skladu sa članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH prvostepeni sud je utvrdio činjenično stanje.

Iz istog proizilazi da je tužitelj kao vlasnik O.R. „B.“ B. pružao tuženom usluge isporuke toplotne energije, kako za vrijeme utuženog perioda tako i prije tog perioda i to sve od zasnivanja O.R. „B.“. Parnične stranke nisu zaključile ugovor u formalno-pravnom smislu za usluge isporuke te toplotne energije. Tuženik je vršio djelimične uplate po ispostavljenim fakturama za uslugu isporuke toplotne energije.

Navedene činjenice nisu sporne među parničnim strankama.

Među parničnim strankama sporno je da li je tužitelj vršio isporuku toplotne energije i kom periodu tuženom, da li je bio potreban pismeni ugovor između parničnih stranaka za isporuku toplotne energije, odnosno da li je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja, kao i odluka o zakonskoj zateznoj kamati.

Radi razjašnjenja naprijed navedenih spornih činjenica prvostepeni sud je cijenio izvedene dokaze i donio odluku kao u izreci prvostepene presude. Ovo iz razloga što iz

izvedenih dokaza proizilazi da je tužitelj tuženom pružao usluge isporuke toplotne energije, da je isti ovlašten pružatelj usluga, da je registrovan za pružanje takvih usluga, da je tuženom ispostavljao račune za izvršenu uslugu isporuke toplotne energije a da je tuženi djelimično vršio uplate po isporučenim računima. Prvostepeni sud je zauzeo pravilan stav da tuženi nije dužan tužitelju isplatiti iznose za mjesec januar i februar 2019. godine u iznosima od po 20,22 KM, jer tužitelj nije dokazao da je vršio isporuku toplotne energije jer je u to vrijeme nastao kvar na instalacijama, odnosno došlo je do puknuća cijevi. Zbog navedenog tuženi nije dužan tužitelju isplatiti dug za navedene mjesece a iz razloga što tužitelj nije dokazao da je vršio isporuku toplotne energije i njegovi navodi su paušalni i nedokazani. Zbog toga je ovaj sud žalbu tužitelja odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu u odbijajućem dijelu tužbenog zahtjeva.

Neosnovani su žalbeni navodi tuženog da tužitelj nije vršio isporuku toplotne energije jer iz izvedenih dokaza proizilazi da je vršena isporuka toplotne energije tuženom a tuženi je vršio djelimične uplate po ispostavljenim računima. Između parničnih stranaka je na taj način postojao obligaciono- pravni odnos između tužitelja kao davaoca komunalne usluge s jedne strane i tuženog kao korisnika komunalne usluge sa druge strane, zbog čega je tužitelj ovlašten od tuženog tražiti ispunjenje obaveze odnosno isplatu duga. Bez obzira što ugovor nije zaključen u pismenoj formi, tužitelj je dokazao da je sa tuženim bio u obligaciono-pravnom odnosu a i u skladu sa odredbom člana 67. Zakona o obligacionim odnosima zaključenje navedenog ugovora ne podliježe nikakvoj formi, odnosno nije potrebno zaključiti ugovor u pismenoj formi.

No, kada je riječ o odluci o zakonskoj zateznoj kamati žalba tuženog je osnovana. Ovo iz razloga što iz ispostavljenih računa za sporni period proizilazi da obaveza tuženog prema tužitelju dospijeva 15-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa tužitelj neosnovano od tuženog traži isplatu zakonske zatezne kamate od 09-tog u mjesecu za prethodni mjesec. Navedeni dug za svaki mjesec dospijeva 15- tog u mjesecu za prethodni mjesec, a što proizilazi iz ispostavljenih računa, pa od tog dana dospijeva dug i tužitelj ima pravo na isplatu zakonske zatezne kamate a u skladu sa odredbom člana 277. Zakona o obligacionim odnosima.

Pošto je tuženik u neznatnom dijelu uspio sa žalbom ovaj sud nije mijenjao odluku o troškovima parničnog postupka već je istu potvrdio kao pravilnu i zakonitu a koja je donesena na osnovu odredbe člana 386. stav 1., 387. i 396. ZPP-a.

Imajući u vidu naprijed navedene razloge, drugostepeni sud je na osnovu člana 229. stav 1. tačka 4. ZPP-a presudu prvostepenog suda preinačio u dijelu kojim je odlučeno o zakonskoj zateznoj kamati, kako je precizirano u izreci presude i naprijed obrazloženo, a u ostalom dijelu žalbe parničnih stranaka odbio kao neosnovane i potvrdio presudu prvostepenog suda a na osnovu člana 226.ZPP-a.

Predsjednica vijeća
Alma Islamović